

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
ביצה-ביצה	מאן דאמר										
מחכו עלה במערבא:	כיון דמשני - אפילו בכולה ידא נמי.									ז	
אלא אמר רבי אלעזר:	מנפה בידו אחת ובכל כחו.									!	◊
בית שמאי:	תבלין נדוכין במדוך של עץ, והמלח בפך ובעץ הפרור.									◆	■
בית הלל:	תבלין נדוכין כדרכן במדוך של אבן, והמלח במדוך של עץ.									◆	■
	דכולי עלמא מיהת מלח בעיא שנוי, מאי טעמא?									^	
חד אמר: [רב הונא/רב חסדא]	כל הקדרות כולן צריכות מלח, ואין כל הקדרות צריכות תבלין.									◆	!
חד אמר: [רב הונא/רב חסדא]	כל התבלין מפיגין טעמן, ומלח אינה מפיגה טעמה.									◆	!
	מאי בנייהו?									^	
	איכא בנייהו דידע מאי קדרה בעי לבשולי, אי נמי במוריקא.									!	◊
רב יהודה אמר שמואל:	כל הנדוכין - נדוכין כדרכן, ואפילו מלח.									■	◊
	והא אמרת מלח בעיא שנוי?									ז	
	הוא דאמר כי האי תנא.									!	
דתניא, אמר רבי מאיר:	לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על הנדוכין - שנדוכין כדרכן ומלח עמהן. לא נחלקו אלא לדוכה בפני עצמה									■	!
שבית שמאי אומרים:	מלח בפך ובעץ הפרור לצלי, אבל לא לקדרה.									◆	■
ובית הלל אומרים:	בכל דבר.									◆	■
	בכל דבר סלקא דעתך?									ז	
	אלא אימא: לכל דבר.									!	◊
רב אחא ברדלא לבריה:	כי דייכת - אצלי אצלווי ודוך.										■
[רב ששת]	רב ששת שמע קל בוכנא, אמר: האי לאו מגוויה דביתאי הוא.									○	
	ודלמא אצלווי אצלי?									ז	
	דשמעיה דהוה צליל קליה.									!	
	ודלמא תבלין הווי?									ז	
	תבלין נבוחי מנבח קלייהו.									!	
תנו רבנן:	אין עושין טיסני, ואין כותשין במכתשת.										■
	תרת?									ז	
הכי קאמר: מה טעם אין עושין טיסני - לפי שאין כותשין במכתשת.											■
	ולימא אין כותשין במכתשת									ז	
אי תני אין כותשין במכתשת - הוה אמינא: הני מילי במכתשת גדולה, אבל במכתשת קטנה - אימא שפיר דמי, קא משמע לן.										!	
והתניא:	אין כותשין במכתשת גדולה, אבל כותשין במכתשת קטנה									■	ז
אביי:	כי תניא נמי מתניתא מכתשת גדולה תניא.									!	◊
רבא:	לא קשיא הא לן, והא להו.									!	◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		מ	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ביצה-ביצה	מאן דאמר										
רב פפי אקלע לבי מר שמואל, אייתי ליה דייסא ולא אכל.	[רב פפי]									○	◇
ודלמא במכתשת קטנה עבדוה?										⚡	
דחזייה דהוה דייק טפי.										!	◇
ודלמא מאתמול עבדוה?										⚡	
דחזייה דהוה קליף צהריה										!	◇
ואי בעית אימא: שאני בי מר שמואל, דאיכא פריצותא דעבדי.										!	◇
הבורר קטניות ביום טוב, בית שמאי אומרים: בורר אוכל ואוכל	[בית שמאי]									◆	■
בורר כדרכו, בחיקו בקנון ובתמחוי, אבל לא בטבלא ולא בנפה ולא בכברה.	בית הלל:									◆	■
אף מדיח ושולה.	רבן גמליאל:									◆	■
במה דברים אמורים - כשהאוכל מרובה על הפסולת, אבל פסולת מרובה על האוכל - דברי הכל נוטל את האוכל ומניח את הפסולת.	תניא, אמר רבן גמליאל:									■	◇
פסולת מרובה על האוכל מי איכא מאן דשרי?										⚡	
לא צריכא, דנפיש בטרחא וזוטר בשיעורא.										!	◇
אף מדיח ושולה.	רבן גמליאל:										■
כך היה מנהגן של בית רבן גמליאל: שהיו מביאין דלי מלא עדשים ומציפין עליו מים, ונמצא אוכל למטה ופסולת למעלה.	תניא, אמר רבי אלעזר ברבי צדוק:									■	◇
והתניא איפכא										⚡	
לא קשיא הא בעפרא, הא בגילי.										!	
אין משלחין ביום טוב אלא מנות	בית שמאי:									◆	■
משלחין בהמה חיה ועוף, בין חזין בין שחוטין.	בית הלל:									◆	■
משלחין יינות שמנים, וסלתות, וקטניות, אבל לא תבואה.	[ת"ק]									◆	■
מתיר בתבואה.	רבי שמעון:									◆	■
ובלבד שלא יעשו בשורה.	תני רבי יחיאל:									■	◇
אין שורה פחותה משלשה בני אדם.	תנא:									■	
תלתא גברי ותלתא מיני מאי?	בעי רב אשי:									^	◇
תיקו.										!	
רבי שמעון מתיר בתבואה.											■
רבי שמעון מתיר בתבואה, כגון חטין - לעשות מהן לודיות, שעורים - ליתן לפני בהמתו, עדשים - לעשות מהן רסיסין.	תניא:									■	◇
משלחין כלים, בין תפורין בין שאינן תפורין, ואף על פי שיש בהן כלאים, והן לצורך המועד. אבל לא סנדל המסומר, ולא מנעל שאינו תפור.										■	■
אף לא מנעל לבן, מפני שצריך אומן.	רבי יהודה:									■	◇
זה הכלל: כל שנאותין בו - ביום טוב משלחין אותו.										■	◇
בשלמא תפורין - חזו למלבוש שאין תפורין נמי - חזו לכסויי, אלא כלאים למאי חזו?										⚡	◇
וכי תימא: חזו למימך תותיה										!	

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ■ † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
---	---

ביצה-ביצה		Talmud Navigator														
מימרא		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
(ויקרא יט) לא יעלה עליך - אבל אתה יכול להציעו תחתך. אבל אמרו חכמים: אסור לעשות כן, שמא תכרך לו נימא על בשרו.	והתניא:														יד:	
וכי תימא: דמפסיק מידי ביני ביני													!		יד:	
אפילו עשר מצעות זו על גבי זו וכלאים תחתיהן - אסור לישן עליהם	והאמר רבי שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי													†	יד:	
אלא בוליון.														!	◇	יד:
מפני מה אמרו וילון טמא - מפני שהשמש מתחמם כנגדן	והאמר עולא:														†	יד: